

Helena Krejčíková – scénář

Paní Krejčíková se narodila 19. března 1945 v Praze. Do Šluknova se přistěhovala když byla ještě velmi malá. Dědeček paní Krejčíkové zde chtěl mít statek. Na statku bydleli 2 roky.

Potom naši si sehnali svoje bydlení a odstěhovali se taky, tedy jako v Císařském do menšího domku dřevěného.

V Císařském také začala chodit do Základní školy.

Ten učitel to dělal tak, že tý polovině jedný dal něco, třeba psát žejo a dal nějaký úkol písemnej a s tou druhou se učil nahlas žejo.

Po základní škole začala studovat na střední zdravotnické škole v Rumburku. Po maturitě nastoupila do Tanvaldské nemocnice.

A šla jsem tam se třema svýma kamarádkama a všechny čtyři jsme šli do toho Tanvaldu, tam potřebovali čtyři sestry.

Paní Krejčíková byla první která odtamtud odešla protože se brzy vdávala. Se svým manželem se seznámila na taneční zábavě v tehdejší sokolovně.

A tady ve Šluknově bylo hodně příležitostí k tancování, dřív se pořádaly tak zvaný čaje.

Čaje nebyla jediná zábava pro mládež Paní krejčíková vzpomíná na výlety do přírody, sáňkování, lyžování, Pionýra či lehkou atletiku.

Dokonce jsem trošku uspěla, dostala jsem se až do krajskýho kola to bylo tenkrát v Jablonci.

Události roku 1986 zasáhly do poklidného života mladé rodiny paní Krejčíkové. Ve zdravotnickém středisku, kde pracovala, prodávali sunary (aby maminky nemuseli jezdit do Rumburka).

A my jsme tam teda měli ty krabice Sunarů, to bylo spousta krabic a za ten jeden den se to všechno vykou pilo. Ty maminky se bály, že nic nebude.

Následná normalizace zasáhla hlavně manžela paní Krejčíkové.

Můj manžel ten pracoval v tu dobu v Benaru, v pobočce v Království a on tam měl dělat vedoucího.

Jako člen KSČ neprošel prověrkami. Jak paní Krejčíková vzpomíná, říkal vše, co si myslí. A tak ho vyhodili.

Mezi vzpomínky na minulý režim nepatří jen pochmurné události, ale i ty úsměvné. Například na prvního máje všichni museli chodit v průvodu. Za sportovce, pionýry. Zdobily se alegorické vozy. Na náměstí byl pak proslov, ale všechny zajímalo hlavně jídlo.

Protože na 1. Máje všechno bylo, na 1. Máje se dostaly i banány, tak ty mámy vždycky z toho průvodu honem utíkaly do tý zeleniny, aby dostaly ty banány, tím jsme to oslavili.

Paní Krejčíková se vrátila do Šluknova z důvodu mateřství. Po další mateřské dovolené již začala pracovat v zdravotním středisku na dětském, kde byly dvě sestry a doktorka.

To zdravotnický středisko bylo tady hodně platný.

Svoji profesní činnost zakončila ve stejném areálu zdravotního střediska, který se ale v průběhu let změnil na domov důchodců.

Svůj život zasvětila pomoci druhým lidem a ve stejném duchu přeje i ostatním. Aby ho každý prožil bez války, problémů, v klidu, zdraví a štěstí.